

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i intervenijentu snošenje vlastitih troškova kao i troškova društva Wolf Oil.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b), članka 75. i članka 76. stavka 1. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 14. siječnja 2015. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća**(Predmet T-35/15)**

(2015/C 089/47)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1105/2014 od 20. listopada 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu odluku Vijeća 2014/730/ZVSP od 20. listopada 2014. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje svih troškova postupka, uključujući troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu prava na obranu i prava na pravično suđenje s obzirom da tužitelj prije donošenja spornih sankcija nikada nije saslušan.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu načela proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na neproporcionalnu povredu prava vlasništva i prava na obavljanje profesionalne djelatnosti.

5. Peti tužbeni razlog odnosi se na nezakonitost osporavanih odluka s obzirom da pretpostavke iz članka 32. Odluke 2013/255/ZVSP⁽¹⁾ i članaka 14. i 26. Uredbe 36/2012⁽²⁾ nisu bile ispunjene jer tužitelj nije nikada svjesno i dobrovoljno sudjelovao u operacijama čiji je cilj bilo zaobilazanje europskih ili međunarodnih sankcija.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na zlouporabu ovlasti s obzirom da se na temelju objektivnih, relevantnih i dosljednih indicija moglo vjerovati da su sporne mjere usvojene radi postizanja ciljeva različitih od onih navedenih (isključenje s tržišta – stavljanje u povoljniji položaj drugih aktera).
7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se na povredu obveze obrazlaganja.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2013/255/ZVSP od 31. svibnja 2013. o mjerama ograničavanja prema Siriji (SL L 147, str. 14).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 36/2012 od 18. siječnja 2012. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji i o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 442/2011 (SL L 16, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, svezak 18., poglavlje 10., str.205.).

Tužba podnesena 23. siječnja 2015. – Hispasat protiv Komisije

(Predmet T-36/15)

(2015/C 089/48)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Hispasat, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i A. Balcells Cartagena, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, a osobito njezin članak 1., u dijelu u kojem u pogledu HISPASAT-a utvrđuje postojanje državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem;
- slijedom toga, poništi naloge za povrat koji su određeni člancima 3. i 4. odluke te
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Tužitelj smatra da je Komisija, određujući HISPASAT S.A kao izravnog korisnika sporne mjere, očito pogriješila prilikom utvrđivanja činjenica zbog čega odluku treba poništiti, s obzirom na to da navedena tvrtka nije sudjelovala u mjerama niti su joj one koristile. Tužitelj također ističe da je Europska komisija povrijedila načelo dobre uprave time što je tek nakon pokretanja istražnog postupka odredila HISPASAT S.A. kao korisnika mjera, propustivši analizirati relevantno činjenično stanje i ne omogućivši tužitelju da bude saslušan u upravnom postupku.
2. Podredno, tužitelj navodi da je Komisija povrijedila članke 106. i 107. UFEU-a te Protokol br. 26. uz UFEU jer mjere koje se osporavaju odlukom ne čine državnu potporu jer nije riječ o gospodarskoj djelatnosti nego o djelovanju javnih tijela u njihovom administrativnom svojstvu. Podredno prethodno navedenom, tužitelj smatra da je u pobijanoj odluci pogrešno zaključeno da sporne mjere nisu u vezi s pružanjem usluga od općeg interesa (SIEG) zbog čega je pogrešno ocijenjena mjerodavnost sudske prakse koja proizlazi iz predmeta Altmark i Odluke SIEG 2005/842/EZ (Odluka 86.2), što je moglo dovesti do utvrđenja bilo o nepostojanju eventualnih potpora bilo o njihovoj spojivosti.